

சொல், பொருள் அறிவோம்!

இந்நூல் ஒரு தனித்த அனுகுமுறையாக விளங்குகிறது. தமிழில், நடைமுறையில் விளங்கும் ஒரு நூறு சொற்களை எடுத்து, அவற்றின் மூலத்தையும், தமிழ் அகராதிகளில் அவற்றில் பொருள் என்னவென்பதையும் அழகுடன் ஆய்ந்துள்ளார். அனைத்து சொற்களும் தற்போது, பயன் பாட்டில் உள்ளவைதான். நெருநல் முதலான சில சொற்கள் விடுத்து யாவும் இன்றைய உரையாடல் களில் பயின்று வருபவை. அவை யாவும், பேசுந்தமிழ் அல்லது உரையாடல் வழக்குச் சொற்கள் எனலாம். ஒரு சாய்வு நாற்காலிப் பார்வை என ஆசிரியர் கூறினாலும், அவை ஓர் ஆய்வு பின்னணி கொண்டவையாகவே விளங்குகின்றன.

அவர் கூறிய வகையில், சில சொற்களை அவர் விவரித்துள்ள வகையில் ஈண்டு நோக்குவோம். சகரக்கிளவி மொழிக்கு முதல் வராது என தொல்காப்பியர் திட்டவட்டமாகக் கூறியிருந்தாலும், நூலாசிரியர், சங்கதி, சம்பவம், சர்ச்சை, சம்பந்தம், சந்தேகம், சந்தர்ப்பம், சம்மதம் முதலான சொற்களையும் ஆய்ந்துள்ளார். இவை மட்டுமல்லாது, கிரந்த எழுத்துக்கள் விரவி வரும் சொற்களான, சந்தோஷம், அவஸ்தை, விசேஷம், எதேஷ்டம், பரஸ்பரம் முதலான, சொற்களையும் கையாண்டுள்ளார். கிரந்த எழுத்து எனும் போது, எவ்வித மாற்றுக் கருத்தும் இன்றி, அவை தமிழல்ல என இயம்புதல் எளிது. நடைமுறை வழக்கில் உள்ளவை என நூலாசிரியர் சொல்லுவதால், சாய்வு நாற்காலிப் பார்வையில் ஆய்தல், சிறப்பு மட்டுமன்று தேவையானதும் கூட.

விதரனை, விசனம், நிர்ப்பந்தம் முதலான சொற்கள், உச்சரிப்பு நிலையிலேயே, தமிழல்ல என நமக்கு உணர்த்தினாலும், இவற்றையும் ஆய்வில் மேற்கொண்டுள்ளார். நூலாசிரியரின் தேடல், வழக்கில் உள்ள சொற்கள் என்பதாக. அவற்றை தேர்வு செய்த பின்புதான், அவற்றின் மூலத்தைத் தேட முடியும். சாலும், சால, நெருநல் முதலான செஞ்சொற்கள், தமிழினின்று வழக்கற்றுப் போயுள்ளமையை அழகுடன் சுட்டுகிறார். அதே போல், கண்ணோட்டம், வழக்கில், வேறுபொருளில் நிலைத்துள்ளமை விவரிக்கிறார். நாற்றம் எனும் சொல், பொதுத் தன்மையினின்று விலகி, துர்நாற்றத்தை மட்டுமே சுட்டுவதைப் போல. தாவரம் துல்லியம் முதலான சொற்கள், ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து, தமிழுக்கு எங்கனம் வந்துள்ளன என்பதையும் விவரிக்கிறார். அசையா நிலையே, தாவரம் எனும் சொல்லை, சமஸ்கிருதத்திலிருந்து, தமிழுக்கு கொண்டு வந்துள்ளது என்கிறார். அதே போல், ஏது என்பதும் தமிழல்ல என்கிறார். திரள், கூட்டம் எனச் சுட்டும், சமூகம் எனும் சொல், ஸமூஹ எனும் சொல்லிலிருந்துதான், பிறந்துள்ளது என்பதை அழகுடன் விவரிக்கிறார்.

பரவாயில்லை, என்று தமிழிலும், பரவாநஹி என ஹிந்தியிலும், பரவாலேது, என தெலுங்கிலும், ஒரே பொருளைத்தரும் வகையில், சொற்கள் வழக்கிலுள்ளதைச் சுட்டுகிறார். உற்சாகம் எனும் சொல், தமிழென நினைத்துக் கொண்டுள்ள நிலையில், தமிழல்ல என்பதை, விரிவாக விளக்கமிட்டுள்ளார். ஒளவை எனும் சொல் மூதாட்டியைக் குறிக்க வல்லது. அதாவது, பாட்டி என்பதாக. அச்சொல்தான் இன்றும் தெலுங்கு மொழியில், பாட்டி, அவ்வா எனக் குறிக்கப் படுதலைக் கூறுகிறார், ஆசிரியர். ஓரிடத்தில், சமாளி எனும் சொல் , ஸம்பால்னா எனும் இந்தி மொழியினின்று பிறந்துள்ளது என்கிறார். ஹிந்தி காலத்தால் பிந்தைய மொழி. அது, எங்கனம் , தமிழில் புகுந்ததாய்க் கூற முடியும்? ஒரு சமயம் அது, உருதுவாகவும் இருக்கலாம், உருதின் மாற்று வடிவம் தான் ஹிந்தி என்பது, பல மொழிநூல் அறிஞர்களின் கருத்து. அடுத்து அவர் கோண்டுள்ளச் சொற்களில் அனைவரும் நோக்க வேண்டியது, காலி என்பது, காற்று நுழைதலைக் குறிக்க வல்லது என்கிறார். ஜன்னல் எனும் போர்த்துகீசிய சொல், தமிழில் காலதர் என்பதாகும் என்பதை நினைவூட்டுவதுடன், திருப்பதி வேங்கடமுடையான் வழித்தடத்தில் காளி கோபுரம், உண்மையில், காலி கோபுரம் தான் என்கிறார். ஏனெனில் அங்கு காற்று படர்ந்து வீசும் என்பதலேயே என்கிறார். அடுத்து, கால்

என்பது, உடலின் கால் பாகத்தை, கால் எனப்படும் உறுப்பு விளங்கும் பகுதியைக் குறிப்பதாயினும், கால் என்பது வழியைக் குறிக்கும் சொல் எனலாம். அதனால்தான் நீர்வழிகள், பாய்கால், வடிகால் எனப்பட்டன.

கேவலம், அனுகூலம் ஆகியச் சொற்கள் தமிழல்ல என்பதனைக் காட்டுகளுடன் விவரிக்கிறார். இந்தக் கேவலம் எனும் சொல், வருத்தம் எனும் பொருளிலும், அனுகூலம் சிறப்பித்த பயன் எனும் வழியிலும் பயன்பாட்டில் உள்ளது. ஆனால், வருத்தமுற்று அழுதலை, சிறப்பாக குழந்தைகளின், வருத்தமுடைய அழகையை 'கேவல்' என்பர். இப்படியொரு வழக்கு இருக்கும் போது, கேவலம் என்பது தமிழ்ச்சொல்லாகவும் இருக்கலாம் அல்லவா? பொதுவில் வழக்குச் சொற்கள், பிற மொழியாக இருக்காது. உடுக்கை எனும் தமிழ்சொல், உடை என்பதை தற்போது, சுட்டாமை வருத்தமே என்கிறார்.

தமிழுக்கு ஒரு வரையறுக்கப் பட்ட செவ்விய இலக்கணம், தொல்காப்பியர் தந்திருந்தாலும், அவரே சில இடங்களில் தடுமாறும் நிலை காணப்படுகிறது. இந்தத் தொல்காப்பியத்தின் காலம் கி.மு. 500 என்பர். தொன்னூறு தொள்ளாயிரம் என்பனவற்றின் இலக்கணம் கூறுமிடத்து அவரை மிகவும், திணற வைக்கிறது. இக்கருத்தினைப் பதிப்பிக்கும், மு.வ. அவர்கள் தனது **மொழியியல் வரலாறு** நூலில், தொண்டு, தொன்பது தொன்னூறு என்றிருந்தது, பத்துக்கு ஒன்று குறைவு எனக் குறிக்க, ஒன்பதானதால், தொன்பதின் இடத்தில், தொன்னூறு என வந்திருக்க வேண்டும் என்கிறார். மொழிக்கலப்பு என்பது, மக்கள், புலம் பெயரும் போது, இன்றியமையாததாகிறது. அந்த மூன்றாவது தொகுதியினுள், இந்தியின் தாய் எனும் கட்டுரையில், இந்திக்கு மட்டுமல்ல ஏனைய இந்தியமொழிகளுக்கும் சொற்றோடர் அமைப்பை நல்கியது தமிழ்தான் என்கிறார். **மேரா நாம் கியா? என்பது, உன்னுடைய பெயர் என்ன?** என்பதைப் போல்தானே உள்ளது என்கிறார். இந்தோ-இராணிய எனப்படும் ஐரோப்பிய, வகை யாயினும், **வாட் இஸ் யுவர் நேம்?** என்று வரவில்லை அல்லவா என்கிறார்.

சாய்வு நாற்காலிப் பார்வை என்றாலும், நூலாசிரியர், மிகவும், அழகுடன் கையாண்டுள்ளார், நுண்ணியவான வற்றில் உள் நுழையவில்லை. நூலின் முடிவுரையின்கண் நூலாசிரியர் தனது உள்ளக் கிடக்கையை அழகுடன் வெளிப்படுத்துகிறார். அதாவது, தமிழறிஞர்கள் ஒன்று கூடி, புதியதான அகரமுதலி யொன்றை ஒவ்வொரு சொல்லின் பிறப்பு முதலானவற்றுடன் தொகுக்க வேண்டும் என்கிறார். தமிழில் நிகண்டுகள் பல இருந்தாலும், அவை தேவையை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்யவில்லை என்பதும் உண்மை.

இன்று, அடிப்படையாக நிகழும் ஒன்று, தமிழா வடமொழியா எனும் ஒரு வாதம். மொழி, தகவல் பறிமாற்றுக் கலன் அவ்வளவே. காலச் சூழல், சில செயல்பாடுகளுக்கு காரணமாகிறது. ஒவ்வொரு சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே என்கிறார் தொல்காப்பியர். சம்ஸ்கிருதம் பொதுவில், வழிபாட்டு முறைக்கு மட்டுமே முதன்மையாகப் பயன் படுத்தப் பட்டதால், சொல்லாட்சியில், உச்சரிப்பு நிலைக்கே முன்னுரிமைத் தரப்பட்டதால், கடவுள் மொழியாக நம்பிக்கை இருந்ததால், சொற்பிறப்பியல் குறித்தான நிலைப்பாடு ஏதும் இல்லை. வாழ்மொழியாக வந்தமையாலும், எழுத்து வடிவம், இன்றளவும், தனித்தன்மை கொண்டதாக இல்லாமையாலும், சிற்சில குழப்பங்கள் நிலவுகின்றன. கரவுதல் எனும் சொல்லிருந்துதான், கிரஹணம் எனும் சொல் பிறந்தது, முதலாய், சிலக் கருத்துரைகள் காட்டுகளுடன் வரும் போது, ஏற்புடையதாகின்றன.

தான் பேசும் மொழி தனது, மொழி, எனும் முதலான உந்துதல்கள் பிறக்கவும், பிறமொழியின்கண் தேவையற்ற தாக்குதல் வராமல் இருக்கவும் இத்தகைய நூல்கள் வழிகோலும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பொழுது போக்காக, மட்டுமல்ல, நல்ல புரிதலுக்காகவும், வேர்ச்சொல், சொற்பிறப்பியல் முதலான, தேடலுக்கும் இந்நூல் வழிகோலும் என்பதிலும் ஐயமில்லை. படித்துப் பயன் பெறுங்கள்!